

ສະພາສິດທິມະນຸດສະຫະປະຊາຊາດ

ສະໄຫມປະຊຸມສາມັນ ຄັ້ງທີ 36

11-29 ກັນຍາ 2017

ຖະແຫຼງການ ໂດຍຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ

ໃນການສົນທະນາແບບໂຕ້ຕອບກັບຄະນະເຮັດວຽກໃນເລື່ອງການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ ຫຼື ການອຸ້ມຫາຍ (ຂໍ້ 3)

ອາຊະຍາກຳຂອງການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍໃນອາຊີ

11 ກັນຍາ 2017

ທ່ານປະທານ,

ຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ ສິ່ງຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງຄະນະເຮັດວຽກທີ່ວ່າ ປະເທດທັງຫຼາຍຄວນກຳນົດບົດລົງໂທດຂອງການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ, ລວມທັງການບົບບັງຄັບໃຫ້ສູນຫາຍຂອງຜູ້ອົບພະຍົບ, ທີ່ເຊິ່ງຄວນຖືກລົງໂທດດ້ວຍບົດລົງໂທດທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂັ້ນສູງສຸດ.

ບໍ່ດົນມານີ້ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໃນສິ່ງຕີພິມຂອງຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ, "ບໍ່ມີອີກ 'ບຸກຄົນສູນຫາຍ': ອາຊະຍາກຳຂອງການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍໃນພາກພື້ນອາຊີໃຕ້," ເຖິງແມ່ນວ່າໃນພາກພື້ນນີ້ຈະມີຫຼາຍຄະດີທີ່ກ່ຽວກັບການຫາຍສາບສູນຈຳນວນສູງທີ່ສຸດໃນໂລກ, ການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ ໃນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ຈັດວ່າແມ່ນອາຊະຍາກຳຢ່າງຈະແຈ້ງໃນປະເທດພາກພື້ນອາຊີໃຕ້.

ສິ່ງນີ້ແມ່ນອຸປະສັກສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມຍຸດຕິທຳໃນຄະດີຂອງການບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ.

ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດໃນການສືບສວນ ຄະດີທີ່ກ່ຽວກັບການບົບບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍໂດຍບໍ່ມີການກຳນົດບົດລົງໂທດໃນກົດໝາຍແຫ່ງຊາດໃນເລື່ອງການບົບບັງຄັບໃຫ້ສູນຫາຍ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຄະດີຂອງທ່ານສົມບັດ ສົມພອນໃນສປປ.ລາວ ແລະ ທະນາຍສົມຊາຍ ນິລະໄພຈິດ ແລະ ທ້າວພໍລະຈິ "ບິລລີ" ຣັກຈິງຈະເຣີນ ໃນປະເທດໄທ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີການກຳນົດລະບຽບກົດໝາຍແຫ່ງຊາດຢ່າງຈະແຈ້ງໂດຍສະເພາະການບົບບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ, ການຄຸມຂັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຍິນຍອມທີ່ເຮັດໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດມັກຈະຈັດວ່າເປັນ "ຄະດີຄົນຫາຍ".

ໃນບາງຄັ້ງທີ່ເຊິ່ງມີການດຳເນີນການທາງກົດໝາຍກັບຜູ້ຖືກກ່າວຫາ, ຜູ້ຮ້ອງຮຽນຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈັດປະເພດອາຊະຍາກຳເປັນ "ການລັກພາຕົວ", "ການຈັບຕົວໄປຮຽກຄ່າໄຖ່" ຫຼື "ການຄຸມຂັງທີ່ຜິດກົດໝາຍ".

ຄະດີປະເພດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັບຊ້ອນ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງການບົບບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ສູນຫາຍ, ແລະມັກຈະບໍ່ມີບົດລົງໂທດທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງອາຊະຍາກຳນັ້ນ.

ພວກເຂົາຍັງລົ້ມເຫຼວໃນການບໍ່ຮັບຮູ້ວ່າ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ "ທີ່ຫາຍຕົວໄປ" ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການບົບບັງຄັບໃຫ້ສູນຫາຍ, ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍລະຫວ່າງປະເທດ.

ສຸດທ້າຍນີ້, ຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ ຮັບເອົາການສຶກສາດ້ານການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຄະນະເຮັດວຽກ; ພວກເຮົາເຫັນວ່າຫຼັກການກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງຜູ້ພິພາກສາ ແລະທະນາຍຄວາມກ່ຽວກັບຜູ້ລີ້ໄພ ແລະຜູ້ອົບພະຍົບ ຂອງຄະນະກຳມາທິການນັກກົດໝາຍສາກົນ, ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນຕົ້ນປີນີ້, ມີສ່ວນສຳຄັນທີ່ສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນການຫາຍສາບສູນໃນສະພາບການນີ້.

ຂໍຂອບໃຈ.